ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΤΟ ΠΕΙΟ ΔΥΝΑΤΟ ΧΤΥΠΟΚΑΡΔΙ ΠΟΥ ΝΟΙΩΣΑΤΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ;

Τί ἀπαντοῦν οἱ λόγιοι καὶ οἱ καλλιτέχναι μας. Τὸ πρῶτο φιλὶ τοῦ κ. Βάρναλη. Καί... ὀλίγος Ἀποστολάκης. Τὸ πάθημα τοῦ κ. Στεφ. Δάφνη. Ἀντίο... 7 καὶ 35 !... Τὸ πρῶτο ραβασάκι τοῦ κ. Μαλακάση. Τὰ χτυποκάρδια τοῦ κ. Λάσκαρη. Ὁ κ. Νιρβάνας στερεῖται... χτυποκαρδιῶν !... Ὅπου λίγο ἔλειψε νὰ χάσουμε τὸν κ. Ξενόπουλο. Τὸ φαλιμέντο τοῦ κ. Μυράτ. Ἡ εὐδαιμονία τοῦ κ. Βουτιερίδη. Ἡ ἀμνησία τοῦ κ. Βουτυρᾶ. Ἡ ἀείμνηστος Λουλοῦ τοῦ κ. Λεπενιώτη. Ἡ ὑποχρεώσεις τοῦ κ. Χρυσομάλλη. Ἡ καρδιὰ τοῦ κ. Γαβριηλίδη...

Μιλοῦν πάλιν — ποιοὶ ἄλλοι ; — οἱ λόγιοι καὶ καλλιτέχναι. Οἱ ἀτυχεῖς ἄνθρωποι δὲν κοπιάζουν γιὰ νὰ γράφουν μόνον. Εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ δίνουν καὶ συνεντεύξεις.

— Τί σκέπτεσθε ;...

— Τί γράφετε ;...

— Τί... τρῶτε ;...

— Μὲ ποιὸ πλευρὸ κοιμᾶστε ;... κλπ. κλπ.

Μὴ παραξενεύεστε ὅμως. Τὰ ἴδια συμβαίνουν καὶ στὰς Εὐρώπας. Κ' ἐκεῖ οἱ διανοούμενοι δίνουν τὰ πειὸ περίεργα ἐντερβιού, ἀπαντοῦν στὶς πειὸ ἐξωφρενικὲς ἐρωτήσεις...

Ἐξ ἄλλου, στὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς, ὅπως λένε κοινῶς, ἡ ἐρωτήσεις τοῦ «Μπουκέτου» βρίσκονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς λογικῆς. Νὰ ἀμέσως ἡ τελευταία μας ἐρώτησις πρὸς τοὺς λογίους μας :

Ὁ κ. Δάφνης : *Μὲ τρομοκράτησε καὶ μοῦ πῆρε τὶς ἑφτὰ καὶ τριανταπέντε.*

— *Ἀπ' τὰ χτυποκάρδια ποὺ νοιώσατε ὁ' ὅλη σας τὴ ζωὴ ποιὸ σᾶς ἔμεινε ἀλησμόνητο ;*

Ἀπαντᾶ πρῶτος καὶ καλύτερος ὁ ποιητὴς κ. Βάρναλης. Καὶ λέγει :

— *«Τὸ χτυποκάρδι τοῦ πρώτου φιλιοῦ. Πότε ὅμως ἔγινε αὐτό, δὲν θυμοῦμαι. Ἄλλωστε ὅλα τὰ φιλιὰ εἶνε... «πρῶτα» ! Ἔτσι καὶ τὰ δυνατώτερα χτυποκάρδια εἶνε τὸ πειὸ συνηθισμένο πρᾶγμα. Πειὸ πρακτικὸ θἄτανε νὰ μᾶς ρωτούσατε, ποιὰ χτυποκάρδια λησμονιοῦνται εὐκολώτερα. Θὰ σᾶς ἔλεγα τότε : Τὰ χτυποκάρδια τῆς ἀηδίας ποὺ αἰσθάνεται ἕνας ἀληθινὸς καλλιτέχνης διαβάζοντας Ἀποστολάκη-Δελμοῦζο-Μπαστιᾶ !...»*

Αὐτὰ λέγει ὁ κ. Βάρναλης μεταπηδῶν ἀπὸ τὸ φίλημα, τὸ τόσον γλυκὺ εἰς τὸν Ἀποστολάκην τὸν τόσον... *φαρμακερὸν* καὶ *δηλητηριώδη !*

Ἀκολουθεῖ ὁ ποιητὴς κ. Στέφ. Δάφνης. Καὶ ἰδοὺ τί ἀπαντᾶ στὸ ἐρώτημά μας :

«Κάποτε, ἐδῶ καὶ χρόνια, δοκίμασα τὰ μεγαλύτερα χτυποκάρδια τῆς ζωῆς μου. Ἦταν μιὰ μέρα ποὺ ἀνέβηκα στὸ Παλαμῆδι, ὡς ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἀκροπόλεως» νὰ πάρω συνέντευξι μ' ἕναν Ἀλεξανδρινὸ δολοφόνο, καταδικασμένο σὲ θάνατο. Ὁ ἐπιστάτης τῆς τρομερῆς φυλακῆς εἶχε τὴν κακὴν ἔμπνευσι, νὰ μὲ κλείσῃ στὴ Στενὴ μὲ τὸν ἀπισόρροπο κατάδικο, ποὺ ἦταν φωμαλέος καὶ εἶχε φούρκα τὶς ἐφημερίδες. Κοντολογῶν μ' ἐτρομοκράτησε καὶ μοῦ πῆρε ὅ,τι εἶχα ἐπάνω μου, δραχμὰς 7 καὶ λεπτὰ τριανταπέντε. Μετὰ ἐννέα μέρες τὸν ἐκαρατόμησαν !»

Εἴδατε δηλαδὴ τί ἐπήγαμε νὰ πάθουμε ; παρ' ὀλίγον νὰ σφαγῇ εἷς ποιητής ! Εὐτυχῶς ποὺ ὁ κατάδικος ἠρκέσθη νὰ τόν... *κόψῃ* ἁπλῶς, νὰ τοῦ πάρῃ δηλαδὴ, τὶς 7 καὶ 35, ἀπώλεια διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Δάφνης θρηνεῖ μέχρι σήμερον.

Ὁ ποιητὴς κ. Μαλακάσης ἀπαντᾶ :

— *Μοῦμεινε ἀλησμόνητο τὸ χτυποκάρδι ποὺ ἔνοιωσα ὅταν ἔλαβα τὸ πρῶτο ἐρωτικὸ γράμμα !...*

Θαυμάσια !... Ἀλλὰ τί περιεῖχε τὸ γράμμα αὐτό : Ἀσπασμοὺς ... τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα ἢ τὸν κεραυνὸν εἰς φάκελλον εὐώδη κεκλεισμένον ; Ὁ κ. Μαλακάσης δὲ μᾶς τὸ λέγει αὐτό...

Ἰδοὺ τώρα καὶ ἡ ἐκμυστήρευσις τοῦ γνωστοῦ θεατρικοῦ συγγραφέως κ. Λάσκαρη :

Ἐρώτησις : *Ἀπ' τὰ χτυποκάρδια ποὺ νοιώσατε ὁ' ὅλη σας τὴ ζωή, ποιὸ σᾶς ἔμεινε ἀλησμόνητο ;*

Ἀπάντησις : *Τάχα νὰ τελειώσω γιὰ νὰ διαλέξω ;*

Κ' ἔχει δίκηο ὁ κ. Λάσκαρης. Δὲν τελειώνουν ποτέ !...

Νὰ καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα. Γράφει :

«Κανένα δυστυχῶς !»

Νὰ τὸ πιστέψουμε ;

Μὲ τὸν κ. Γρηγ. Ξενόπουλο ὅμως δὲ συμβαίνει τὸ ἴδιο.

Ἠσθάνθη πολλὰ χτυποκάρδια στὴ ζωή του. Νὰ ἕνα ἐξ αὐτῶν καθὼς τὸ περιγράφει ὁ ἴδιος στὴ σχετικὴ ἀπάντησί του :

«Μιὰ φορά, σ' ἕνα τραῖνο τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὅταν εἴδαμε ἀργεῖται καταπάνω μας ἕνα ἄλλο... Εὐτυχῶς πρόφτασαν νὰ σταματήσουν καὶ τὰ δύο, σὲ ἀπόσταση μιᾶς σπιθαμῆς !..

Καὶ ὁ κ. Ξενόπουλος ἐσώθη !

Ὅσοι λοιπὸν τὸν διαβάζουν καὶ τὸν ἀπολαμβάνουν σήμερα ἂς ἀνάψουν ἕνα κερὶ γιὰ λογαριασμό του, στὸν Παντεπόπτην Θεόν...

Θέλετε τώρα καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐκλεκτοῦ καλλιτέχνου κ. Μυράτ ; Εἶνε πολὺ τραγική. Τοῦ ἔμεινε, γράφει, ἀλησμόνητο τὸ χτυποκάρδι ποὺ ἔνοιωσε...

«Ὅταν ἀνέλαβε νὰ κάνῃ τὸ θεατρικό ἐκδότη !...»

Τραγικὰ πράγματα δηλαδή... Ἡ ἐπιχείρησις ἐχώλαινε... ἡ ἐπιχείρησις ἐψυχορραγοῦσε... ἡ ἐπιχείρησις ἔκλεισε ! Φαλιμέντο ! Σπαραγμὸς ψυχῆς ! Καὶ ὁ κ. Μυράτ τὸν θυμᾶται καὶ θὰ τὸν θυμᾶται μέχρι... ψυχροῦ τάφου !...

Συγκινητικωτάτη ἀλλὰ καὶ ρομαντικὴ καὶ ποιητικοτάτη ἡ ἀπάντησις τοῦ γνωστοῦ λογογράφου κ. Ἠλία Βουτιερίδη. Ἀπαντᾶ στὸ ἐρώτημά μας :

«Τὸ χτυποκάρδι ποὺ ἔνοιωσα ὅταν πρωτοειδα τὴ γυναῖκα μου !...»

Ὁμολογοῦμεν ὅτι πρόκειται περὶ ἀπαντήσεως, τὴν ὁποίαν ὀλίγοι ἔγγαμοι θνητοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ δώσουν. Ἂς ἀφήσουμε λοιπὸν τὸν κ. Βουτιερίδη στὴν σπανίαν εὐτυχίαν του καὶ ἂς δοῦμε τὴν ἀπάντησιν τοῦ γνωστοῦ διηγηματογράφου κ. Δημοσθένη Βουτυρᾶ. Γράφει ὁ κ. Βουτυρᾶς μὲ δύο καὶ μόνας λέξεις :

«Ὅλα λησμονήθηκαν !»

Ὅλα ;... Τί εὐτυχία ἀλήθεια !... Ἀσφαλῶς ὁ φίλτατος κ. Βουτυρᾶς ἔχει ἢ πολὺ μεγάλη καρδιά, ἢ πολὺ ὀλίγην μνήμην !...

Νὰ τώρα καὶ ὁ διακεκριμένος καὶ συμπαθέστατος ἠθοποιὸς κ. Τηλέμ. Λεπενιώτης. Ξέρετε λοιπὸν τί ἔκαμε τὴν καρδιά του νὰ χτυπήσῃ πειὸ δυνατὰ ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά ; Τὸ γράφει ὁ ἴδιος καθαρὰ καὶ ξάστερα :

— *«Ὁ θάνατος τῆς Λουλοῦς, τῆς σκύλας μου!...»*

Γιατὶ ὄχι ὅμως ; Ὑπάρχουν τετράποδα πολὺ-πολὺ πειὸ συμπαθῆ καὶ ἀγαπητὰ ἀπὸ μερικοὺς ἀνθρώπους. Ἴσως δὲ καὶ ἡ Λουλοῦ νὰ ὑπῆρξε τοιαύτη. Τύπος καὶ ὑπογραμμὸς σκύλας. Σκύλα μὲ φιλότιμο. Σκύλα μὲ καρδίαν. Σκύλα μὲ σύνεσιν. Σκύλα μὲ ταλέντο ἐπὶ τέλους !...

Ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης κ. Ἄγγελος Χρυσομάλλης ἀπαντᾶ ξηρὰ-ξηρά, σοβαρά, ὡς πρὸ δικαστηρίου :

— *«Χτυποκάρδι ;... Ἐκεῖνο ποὺ ἠσθάνθην ὅταν δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐκπληρώσω τὰς ὑποχρεώσεις μου !»*

Τελευταῖος ἀπαντᾶ ὁ πάντων νεώτερος, ἢ μᾶλλον ὁ πάντοτε νεάζων, συμπαθὴς καὶ ἀγαπητὸς καλλιτέχνης κ. Περικλῆς Γαβριηλίδης. Γράφει :

— *«Ἡ πρώτη μου ἐμφάνισις στὴ σκηνή. Εἶχα τόσο συγκινηθῆ κεῖνο τὸ βράδυ, ἤμουν τόσο ταραγμένος, ἔνοιωθα τέτοιο χτυποκάρδι, ποὺ ἀντὶ νὰ βγῶ ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σαλονιοῦ — τοῦ σαλονιοῦ τῆς σκηνῆς — βγῆκα ἀπὸ τὸ... παράθυρο !...»*

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαντήσεώς του ὁ κ. Γαβριηλίδης προσθέτει τὴ λέξι : *«Γεγονός»*. Ἦταν ἀνάγκη νὰ μᾶς τὸ βεβαιώσῃ αὐτό : Ὑπάρχει — διάβολε — πειὸ εὐαίσθητος ἠθοποιός ;...

Ἐδῶ τελειώνουν ἢ μᾶλλον σταματοῦν οἱ ἀπαντήσεις. Σὲ προσεχῆ φύλλα θὰ συνεχίσουμε. Ὅπως εἴπαμε παραπάνω οἱ κ. κ. λόγιοι ἀπαντοῦν στὰς ἐρωτήσεις μας πάνω προθύμως. Ἐφ' ᾧ καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας...

Ὁ κ. Βάρναλης : *Τὸ χτυποκάρδι τοῦ πρώτου φιλιοῦ...*

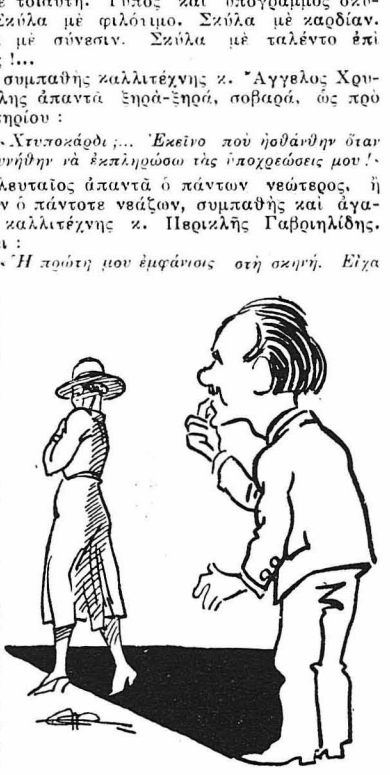

Ὁ κ. Βουτιερίδης : *Ὅταν πρωτοειδα τὴ γυναῖκα μου !...*